

Nu groeit de zintuigmacht
 Verbonden met het goddelijk scheppen,
 Ze dempt in mij de kracht van het denken
 Tot een ondoorgroendelijk dromen af.
 Wanneer een goddelijk wezen,
 Zich met mijn ziel verenen wil,
 Moet het menselijk denken,
 Zich dromend, stil vergenoegen.

onvoltooid verleden toekomstige tijd

Het werkwoord 'zijn' is bijzonder. Het behoort tot de onregelmatige werkwoorden. Was 'zijn' een komkommer geweest, dan was hij afgekeurd. Maar in de grammatica is 'zijn' het buitenbeentje waarvoor alle vervoegingsregels ontoereikend zijn: te zwak, niet sterk genoeg. Geen stam+t, maar voor elk persoonlijk voornaamwoord een eigen vervoeging: ik ben, hij is, wij zijn. Terecht verzucht Shakespeare's Hamlet: to be, or not to be, that's the question. 'Zijn' gaat over wie we zijn, over de essentie van ons wezen. De acht tijden van het werkwoord geven aan 'zijn' een bijzondere betekenis: ik ben – ik was – ik ben geweest – ik was geweest – ik zal zijn – ik zou zijn – ik zal geweest zijn, ik zou geweest zijn. Wie we zijn ligt in verleden, heden en toekomst besloten.

In de week van Pinksteren, wordt het doek opgehaald tussen het hier en nu en de toekomst. Tussen wie we nu eenmaal zijn en wat we zouden kunnen zijn; tussen 'ik ben' en 'ik zal zijn'.

Zijn we de rekensom van onze mogelijkheden becijferd door ons denken, of zullen we geïnspireerd worden door wat er in onze dromen leeft? In de tijden van het werkwoord 'zijn' zegt de *onvoltooid verleden toekomstige tijd*: 'ik zal geweest zijn' als een toekomstige terugblik op het verleden waarin ik geworden ben. Het is maar een kleine stap verder naar de *voltooid verleden toekomstige tijd*: ik zou geweest zijn - de constatering dat ik het niet geworden ben. Tussen berusten in wie je bent en het dromen van wie je kunt zijn, ligt de kracht van de inspiratie,

De zon die steeds hoger klimt, verheft onze zintuigindrukken. Het waarnemen onttrekt zich aan de logica van het denken en geeft ruimte aan de kracht van het dromen. Dromen zijn de bloemen die de Pinksterbruid strooit en die de hele zomer voor ons zullen bloeien. Een kindergedicht over het 'zijn':

Zeit-Wörter

Ich bin,
 du bist,
 wir sind –
 so lernt es jedes Kind

Ich war, du warst
 wir waren –
 auch das ist bald erfahren.

Und was dazwischen
 so geschwind
 von Tag zu Nacht
 vorüberrinnt –
 das ist,
 das wird gewesen sein:
 dein Wirbelwind
 von Jahren,
 der eben erst
 beginnt.

Werkwoorden

Ik ben,
 jij bent,
 wij zijn
 dat weet toch ieder kind?

Ik was, jij was,
 wij waren –
 wie dat nou moeilijk vindt.

En wat daar tussen
 als een zucht
 van dag naar nacht
 naar ergens vlucht –
 dat is,
 zal zijn geweest:
 jouw wervelwind
 van jaren,
 die dit moment
 begint.

Max Kruse

Vertaling KV